

sioner og Maksimaltakstbestemmelser kunde ske samtidig og de nye Koncessionsregler om Opsigelse m. m. af Taksterne straks træde i Kraft. Under Forhandlingerne med de to jydskse Telefonselskabers Bestyrelser, har det ogsaa været Forudsætningen, at en lignende Fremgangsmaade skulde anvendes for Jyllands Vedkommende, og at der derfor, naar Enighed om Koncession m. m. var naaet, men forinden Sagens Indsendelse til Ministeriet, skulde foretages en indgaaende Drøftelse af Takstspørgsmaalet, hvortil Abonnentforeningen for Sydjydskse Telefonselskaber og Jyllands Telefonabonnentforening, der ved Ministeriets Skrivelser henholdsvis af 26. Juni 1919 og 23. Marts 1920 er midlertidig anerkendte som Repræsentanter for Abonnementerne under de to hidtil bestaaende Selskaber, da vilde være at indkalde.

Som Sagen nu ved Koncessionsforhandlingernes Afslutning foreligger, synes imidlertid afgørende Hensyn at tale imod straks at skride til en gennemgribende Takstforhandling og til en derpaa grundet endelig Fastsættelse af Fremtidens Takster paa ubestemt Tid. Saadanne Forhandlinger vilde nødvendigvis tage betydelig Tid og vilde formentlig med Sikkerhed udelukke Muligheden af, at den nye Koncession kunde komme til at foreligge ved indeværende Aars Udgang, hvor de hidtidige Koncessioner med deres midlertidige Forlængelse udløber, men omend man maatte anse dette for meget uheldigt og beklageligt baade for Selskaberne og navnlig for den jydskse Befolkning, som har Krav paa nu snarest at faa sit Telefonvæsen bragt i endelig og forsvarlig Orden, er der dog andre Grunde til Udsættelse af Takstforhandlingerne, paa hvilke man maa lægge endnu større Vægt.

Det vides, at der fra Jydsk Telefonaktieselskabs Ledelse næres den største Betænkelighed ved at fortsætte med de hidtidige Takster, og at man for at opnaa Sikkerhed for et passende, med Koncessionens Forudsætninger stemmende Udbytte af Driften, mener at maatte kræve i hvert Fald nogen Forhøjelse af de gældende Takster.

Paa den anden Side næres der fra Abonnentrepræsentationernes Side ikke blot et naturligt Ønske om, at Taksterne bliver saa lave som muligt, men navnlig ogsaa Ønske om en fuldstændig systematisk Omlægning af Taksterne bl. a. saaledes, at Telefonbesiddelsen bliver billigst mulig.

Overfor disse gensidige Krav og Ønsker vilde Telefonkommissionen under en straks stedfindende Takstforhandling savne et tilstrækkeligt begrundet sagligt Grundlag til efter sin Bestemmelse at kunne staa som den sagkyndige, upartiske Mægler.

Grundene hertil er følgende:

Det kan ikke, forinden Forhandlingerne med eventuelle Tvangsvurderinger vedrørende Statens lokale Anlæg og de smaa Selskaber i det sydlige Jylland har fundet deres Afslutning, vides, hvilke Beløb disse Anlæg vil komme til at staa det nye koncessionerede Selskab i, ligesom det for Tiden er umuligt at have et paalideligt Overblik over det finansielle Resultat af den ovenfor omtalte Omlægning af Forholdet mellem Statstelefonen og Selskabet med Indførelse af en Zoneinddeling. Den herved skabte Usikkerhed bliver saa meget større, som den for Tiden paa saa at sige alle Omraader stedfindende Konjunkturbevægelse udelukker faste Holdepunkter ogsaa for Selskabets øvrige Økonomi, og den vil naturligvis end yderligere tiltage, hvis man i noget Omfang maatte finde det rigtigt at imødekomme Abonnementernes Ønsker om en systematisk Omlægning af Taksterne. Hertil kommer endelig en Omstændighed, paa hvilken Kommissionen for sit Vedkommende maa lægge den største Vægt. Det er, da man i sin Tid efter stedfunden Undersøgelse indstillede til Ministeriet, at Statstelegraf- og Telefonvæsenet overtog de sønderjydskse Telefoner, saa stærkt som muligt fremhævet, at det burde undgaas herved at skabe en for Befolkningen mærkelig »Telefongrænse«, hvorfor navnlig Taksterne Nord og Syd for den